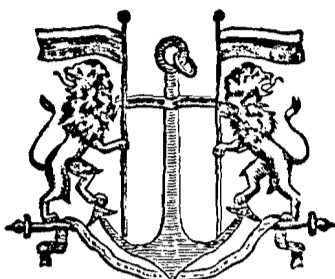


# ВАРНЕНСКИИ ОБЩИНСКИИ ВЪСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,  
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е  
4 лева.  
Отдѣленъ брой 10 ст.



Писма, статии, пари и всичко що е за  
вѣстника се праща до Градско-Общинското  
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:  
На първа страница . . . . . 30 стот.  
„ втора и трета страница . . . 25 „  
„ четвърта страница . . . . . 20 „  
За първи пѣтъ, а за слѣдующитѣ по 5 сто-  
тинки по-малко на редъ.

## ДИМИТРЪ ВОЙНИКОВЪ

Съобщава, че на именния си день не ще  
приема посѣщения по домашни причини.

## АЛЕКСАНДРЪ ДЯКОВИЧЪ, АДВОКАТЪ.

Прѣмѣсти се на жилище въ дома на Г-па Никола  
Кириякова Балтаджиева, която е въ V уч. на гр.  
Варна, улица „Миладиновска“ № 276, срѣщу учили-  
щето „Св. Савва“.

Приема за съвѣти всеки день въ жилището си  
по всекакви дѣла прѣдъ всички сѣдебни и други  
власти 3—2

## ВАРНЕНСКО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

### ПРИКАЗЪ № 349.

Гр. Варна, 14-й Октомврий 1893 г.

Подписавний Кметъ на Варненската Градска Об-  
щина, за изпълнение пунктъ 24 на чл. 28 отъ закона  
за градскитѣ общини, който ми налага обяваностъ да  
опредѣлямъ часоветѣ, прѣзъ които кафенетата, кръч-  
митѣ, гостилницитѣ и публичнитѣ домове могатъ да  
бждатъ отворени, като взехъ мнението на Варненското  
Градско Началство

### Постановихъ :

Ст. I. Всичкитѣ въ гр. Варна кръчми и бакалски  
дюгени, въ които се търгува съ спиртни и други пи-  
тиета, въ която страна на градъ и да бждатъ за на  
прѣдъ да бждатъ отворени, както слѣдва:

- а) Кръчмитѣ класи фицирани въ I-й разрядъ да  
бждатъ отворени най-късно до 1 часа прѣзъ нощта;
- б) Кръчмитѣ, класифицирани въ II-й разрядъ да  
бждатъ отворени най-късно до 12 часа прѣзъ нощта;
- в) Кръчмитѣ класифицирани въ III-й разрядъ да  
бждатъ отворени най-късно до 10 часа прѣзъ нощта.

Ст. II. Кафенетата и гостилницитѣ въ които не  
се продаватъ спиртни питиета, да бждатъ отворени  
най-късно до 1 часа прѣзъ нощта.

Ст. III. Публичнитѣ домове до 12 часѣтъ, а кафе-  
шантанитѣ до 1 часа тоже прѣзъ нощта.

Ст. IV. Слѣдъ опредѣленитѣ по горѣ часове,  
съдържателитѣ на всеко завѣденіе трѣбва прозорци-  
тѣ да закриватъ, вратитѣ да заключватъ и да уга-  
сятъ вжтрѣ свѣщитѣ, или лампитѣ, освенъ една и  
то ако вжтрѣ ношува нѣкой.

Ст. V. Съ грижата за свегдашното точно съблю-  
даване тоя приказъ сж натоварени по закона, град-  
скитѣ комисари и мѣстната полиция.

Ст. VI. Нарушителитѣ на тоя ми приказъ ще се  
наказватъ незабавно по чл. 96 отъ закона за гр. об-

щини до 25 лева глоба, въ полза на град. касса.

Ст. VII. Прѣписъ отъ тоя приказъ да се испрати  
на Г-еа Варненскій Окръженъ Управителъ за свидѣние,  
а Г-ву Градскому Началнику за знание и даване съ-  
дѣйствие.

Ст. VIII. Този приказъ влиза въ сила отъ днесъ,  
а приказъ № 611 отъ 1888 г. се отменява.

Подписалъ Кметъ: Р. Матѣвъ.

Вѣрно: За Секретаръ: Кр. Недѣлчовъ.

### ОБЯВЛЕНИЕ

№ 7938

Гр. Варна, 16 Октомврий 1893 год.

Вслѣдствие окръжното на Варненската Окръжна  
Постоянна Комиссия отъ 14 тогѣ т. год. подъ №. 3708,  
Варненското Град. Общинско Управление, честь има  
да объяви на гражданитѣ, че списѣка за младежитѣ  
подлѣжащи на воененъ наборъ за идущата 1894 год.  
е залѣпенъ въ салона на помещението му, отъ гдѣто  
всеки работенъ день пчасъ въ продължение на двѣ  
недѣли отъ залепянието на настоящето обявление  
може да се види и за заблѣзанитѣ по него передов-  
ности, оплакванята се вписватъ въ приготвената за  
това книга, която е подъ расположението на всекого  
отъ желающитѣ да заблѣжатъ.

за Кметъ: Ив. Данчовъ  
за Секретаръ Кр. Недѣлчовъ.

## ВАРНЕНСКА ОКР. ПОСТОЯННА КОМИССИЯ.

### Обявление

№ 3664.

гр. Варна, 11 Октомврий 1893 година.

Търсятъ се кандидати, жители отъ Варненскій  
окръгъ, за 20 окръжни степенни за въ държавнитѣ  
и др. педагогически училища въ България, съ задъ-  
жение, че, слѣдъ като свършатъ наукитѣ си въ тия  
училища, степеннапитѣ непременно ще учителству-  
ватъ исклучително въ селскитѣ училища на Варнен-  
скій окръгъ, толкова години, колкото сж надржани  
отъ Комиссията.

Отпущанието на степеннитѣ, въ размѣръ 40 лева  
мѣсечно, ще започне отъ 1 Януарий идущата 1894  
година.

Който желае да получи такава степенна трѣбва  
да заяви за това въ Варненската Окръжна Постоянна  
Комиссия, като придружи заявлението си съ общинско  
свидѣтелство за бѣдностъ и съ удостовѣреніе за че  
е редовенъ ученикъ въ нѣкое отъ педагогическитѣ  
училища въ България.

Прѣдсѣдатель: Н. Щеревъ.  
Чл. Секретаръ: М. Даскаловъ.

## СВОЙСТВАТА НА ХОЛЕРНАТА ЗАРАЗА.

Изъ публичната сказка върху холерата отъ Д-ръ М. Павловичъ Блунтъ.  
(Продължение отъ брой 29-й)

ства за дезинфекция отъ холерата. Що се отнася до високитѣ температури, тукъ холерния вибрио е вече по-ягъ и се отличава съ своята опоритостъ. Нанстина, неговото размножаванне вече при 16° Ц. Прѣстава, нѣ той остава живъ и силенъ и подъ влиянието на много по-ниска температура, на даже и подъ влиянието на температура (топлина) исподъ точката на слѣдяванието и до—10° Ц., което твърдѣ добрѣ обяснява онзи старъ опитъ, че зимата дѣствително до нѣкъдѣ прѣчи на развитието на холерата, нѣ не може съвсѣмъ да ѝ попрѣчи и да ѝ прѣсѣче. Най-сетнѣ важно е за насъ и това обстоятелство, което отъ опитъ е доказано, че холерния вибрио въ борбата си съ другитѣ заразители и незаразителни гъбички вънъ отъ човѣшкото тѣло е единъ отъ най-слабитѣ, и че обикновенно наскоро—по-рано или по-късно, отстъпва на навалищата на своитѣ неприятели. Този фактъ пакъ може до нѣкъдѣ да ни обясни още единъ старъ опитъ,—че и най-жестокитѣ холерни епидемии пакъ рано или късно сами по себе се изгубватъ.

И опититѣ съ принасънието (присаждането) холерния вибрио въ здраво животинско тѣло сж дали твърдѣ интересни и за практиката важни резултати. Доказано е, че той се не принесѣ въ тѣлото и кръвта на едно животно прѣзъ кожата (която е повурѣдена), и въ дробътъ (чрѣзъ дишанието) или по нѣкой другъ начинъ, по който друга нѣкоя болѣсть (напр. въгленъ (Anthrax), сапъ — (Mallens humidus), туберкулоза и т. н.) се принасъ въ тѣлото, нѣ че именно трѣбва да дойде въ тѣлитѣ чрева, и тамъ въ тѣхъ да развие дѣйствието си. Спорѣдъ това той влиза въ нашето тѣло само прѣзъ устата и стомаха, а никой другъ път, и който запази този проходъ отъ холерната зараза, не може да се зарази отъ неѣ. Освенъ това доказано е отъ опити върху животни, че и по тоя пътъ меже твърдѣ мжно да се принесѣ, особено върху напълно здраво животно. Опитвало се е напр. съ голѣми количества холерни вибриони, да се внесе съ храна въ чревата, та по тоя начинъ да се зарази животното съ холера, нѣ испървомъ твърдѣ слабо се е сполучвало: животнитѣ не сж заболѣвали. Само тогазъ, когато на животното непосредствено въ чревата, слѣдователно подъ стомаха, се гуждало известно количество отъ тѣзи зараза, или ако киселината на стомашния сокъ прѣдварително съ нѣщо се е обезсилвала или неутрализирала, могло е да се прѣдаде болѣстѣта чрезъ искусствено принасъние. Този опитъ, разбира се, е ясно доказателство, че стомаха или по право стомашния сокъ (по свѣка вѣроятностъ съ своята кисела реакция) е голѣмъ неприятелъ на холерната зараза, и че тя чрезъ стомаха не може да мине жива въ чревата до тогазъ, до когато киселата реакция на стомашния сокъ не се ослаби или чрезъ искусствени средства или до когато по нѣкоя погрѣшка въ хранението, чрезъ нѣкоя болѣсть, тѣзи нормална реакция, тоя нормаленъ съставъ на стомашния сокъ, самъ по себе си не се развали. Исклучение отъ това правило възможно е само тогазъ, когато холерната зараза влезе въ стомаха въ твърдѣ голѣмо количество съ друга храна, въ който случай стомашния сокъ не би билъ въ такова количество, щото да може да сварѣ всичката тѣзи масса, та че и заразата, която се намира въ неѣ, — опитъ, който е отъ голѣмо значение при отбраната отъ холерата. Освенъ това, доказано е още чрезъ опити надъ животни и това, че холерната зараза, макаръ и да мине здрава и жива прѣзъ стомаха, сѣ пакъ не произвежда винаги въ чревата онѣзи

дѣствия, които сж опасни за тѣлото, нѣ че чревата могатъ да ѝ исхвърлятъ на вънъ. За да бжде успѣха по сигуренъ при принасънието холерната зараза върху животното, изслѣдователитѣ сж намѣрили, че винаги е по-добрѣ, ако прѣди самия опитъ се даде на животното или очистително, или нѣщо което би попрѣчило на нормалното движение на чревата (чрезъ опиумъ). Ако този наученъ опитъ се примѣни въ практика, ще ни покаже, че холерната зараза, макаръ и да стигне жива и здрава въ чревата, сѣ пакъ не винаги дохожда до развитие и до дѣствие—по свѣка вѣроятностъ единствено вследствие защитата на вътрѣшната здрава подплата (лигавата ципа—епитела) и нормалното движение на чревата. Здравото въ своята подплата неповредено чрево, съ нормалното си движение, не дава на холерната зараза да се развѣди и развие, и своята отрова да отдѣли и да ѝ принесѣ въ кръвта. Най-сѣтне доказано е и това, че животинското и човѣшко тѣло въ кръвта си, особено въ кръвната суроватка, има силни защитници противъ онѣзи отрови, които отдѣля холерата,—че, слѣдователно, щито онази зараза, която въ чревата именно се развѣжда и силно развива, не може винаги да зарази всичкото тѣло и съ своитѣ отрови да угаси живота на килийкитѣ. Опититѣ сж доказали, че на холерната зараза по-скоро и по-често остъпватъ животнитѣ, които сж изгладнѣли, изморени, недоспали, изтощени, настивали и т. н., — на които, нормалния съставъ на кръвта вече е побърканъ, а това сж щото се сбѣжда и въ обикновенний опитъ. Старитѣ, отъ работа, гнѣвъ, неволя и страсть изцедени, изнурени, изгладнѣли, недоспали, прѣморени и душевно скрушени хора по-лъсно приематъ холерната зараза и по-скоро ѝ отстъпватъ, отъ колкото лицата които сж бодри, здрави, едри и т. н., въобще, на които състава на кръвта е неизмѣненъ, нормаленъ.

Ако съберемъ всичко оново което до сега за холерната зараза говорихме можемъ да извадимъ слѣднитѣ заключения :

1). Холерната зараза е една дребна гъбичка и се създава и постоянно се държи само на едно мѣсто въ свѣтътъ. Отъ тамъ при сгодни обстоятелства (чрезъ човѣшки съобщения) се принасъ въ други краища, пакъ за да исчезне.

2) Въ човѣшкото тѣло влиза само чрезъ устата, и само чревата може да се развѣди и развие.

3) Отъ заразеното, заболѣло тѣло излиза чрезъ изверженията, и се принасъ върху други непосредствено или посредствено.

4). Вънъ отъ тѣлото се държи, живѣе и напредва само при извѣстни обстоятелства. Най-добрѣ ѝ благоприятствува умѣрената топлина и влага, и най-добрѣ ѝ хранитѣ органическитѣ съединения (животински или растителни остатѣци) — особено ако сж съ лугава, а не кисела реакция: ако сж отъ блюдкавъ а не киселъ вкусъ. Въ киселинитѣ, особено минералнитѣ, скоро изчезва. Освенъ туй, голѣми неприятели ѝ сж сублиматътъ (столомена), варьта, бакъренитѣ (меднитѣ) соли, и още цѣлъ рѣдъ други тѣла. Най-сетнѣ бързо изчезва въ сулото (особено подъ влиянието на слънчевитѣ зари) и въ висока температура, (топлина), въ врѣла вода и горѣща пара.

5). Макаръ холерната зараза и да достигне въ човѣшкото тѣло, нѣ не всѣкога го заразява. Не може да зарази, ако мине прѣзъ стомаха съ стомашенъ сокъ отъ нормална, кисела реакция, слѣдователно, не може да зарази докато стомаха е здравъ. И не само това, нѣ не може да зарази нито тогава, когато жива се прѣмъкне прѣзъ стомаха, само ако подплата на чревата напълно е здрава, и движението на чревата е нормално. Най-сетнѣ по мжно заразява онова тѣло, което не е истощено или по нѣкой другъ начинъ отслабено и измѣ-

нило състава на кръвта. Въ здравата кръв съ нормаленъ съставъ има силенъ отпоръ противъ отровата на холерната зараза.

Спорѣдъ това е съвсѣмъ лесно да се опрѣдѣли какво трѣбва да правимъ срѣщу холерата. Ако вземемъ прѣдъ видъ онуй, що утвърдикме за свойствата и дѣйствието на холерната зараза споредъ научнитѣ опити, тогазъ съвсѣмъ ясно е, че можемъ по два начина да отбранимъ себе си отъ холерата, — или чрезъ това, че ако завардимъ и удържимъ тѣлото си здраво и силно, што само то да може успѣшно да противостои на тѣзи зараза, или чрезъ това, че ако се отклоняваме отъ тѣзи зараза. Ний, слѣдователно, за прѣдпазване отъ холерата имаме двѣ задачи:

1). *Трѣбва да вардимъ тѣлото си здраво и силно, да го приготвимъ за борба съ холерната зараза, и*

2). *Трѣбва да се постороемъ, што — ако нѣкакъ е възможно — никакъ да не дождаме до тѣзи борба, т. е. отъ тѣлото си да отклонимъ всѣко обстоятелство, отъ което може да се зарази.*

Нѣка да минемъ тѣзи двѣ направлення, съ които може успѣшно да се дѣйствува, и да видимъ какъ и какво да правимъ.

## II.

### Укрѣпявай и приготвай тѣлото си за борба.

За да запазимъ тѣлото си силно и здраво и така да го приготвимъ за борба съ холерната зараза трѣбва да изпълняваме всички ония правила, които се отнасятъ до *поддържанieto на здравieto. Най-главнитѣ между тѣхъ, въ дадения случай, сѫ тѣзи, които се отнасятъ до хранението, т. е., правилното дѣйствие на стомахъ и чревата. Слѣдователно, пзрвата ни грижа трѣбва да е: какъ да поддържаме стомахъ и чревата си въ пълно нормално и здраво състояние. И тѣй, отъ всичко онова, което би могло да попрѣчи на правилното смилане на храната въ стомаха и чревата, и правилнитѣ испражнения, трѣбва да се отклоняваме и вардимъ.*

Първото условие за правилното дѣйствие на стомахъ и чревата е *умѣренността въ ѣденето и пиенето*. Тя въ сѣщото врѣме е и най-главното средство за да се завардимъ отъ холерата, макаръ нейната зараза и да приемемъ въ себе си. Ако не сме умѣренни: ако съ голѣмо количество храна или питие обградимъ холерната зараза, така што до неж да не може да дойде, или да не остане за неж стомашенъ сокъ, или ако чрезъ неумѣренность развалимъ дѣйствието на стомахъ и така прѣобърнемъ неговата кисела реакция въ лугава, или най-сетнѣ, ако чрезъ неумѣренность прѣтоваримъ чревата така што, тѣ да се разболѣжатъ (напр. да изгубатъ нормалната си подплата — лигавата ципа, или нормалното си движение), та отъ това да послѣдва диария, — тогава трѣбва само холерната зараза да влѣзне въ тѣлото ни, — и болѣстятъ е неминуема.

Здравнето на стомаха и чревата не зависи само отъ умѣренността въ ѣденето и пиенето, а и отъ качеството на храната, — слѣдователно, и на това трѣбва да се внимава. За това наистина, нѣма особенно точни правила, тѣй като една и сѣщи храна за едного е добра, а за другото вредна, и всѣкой за тона сѣди по собственния си опитъ, но сѣ пакъ има нѣкои начала, които могатъ въ дадения случай всѣкому да се припорѣчатъ. Ясно е че всичко онова, което обикновенно раскарва човека на вънъ или го запича, не трѣбва да се ѣде въ врѣме на епидемии. Особенно трѣбва строго пазение отъ плесенясала и развалена храна (вонещо мѣсо, риба и суджуци, гнили фрукти,

зеле и д. т.), и отъ силни подправки и остротни (пиперки, пиперъ). Понеже прѣмногo сочинитѣ и чорбести, особенно сладки храни (напр. фрукти), послѣ, мастята, маслото, дървеното масло и медътъ почти всѣкиго раскарватъ на вънъ, за това тѣ прѣзъ холерно врѣме сѫ опасни. Тѣй сѣщо е познато, че и водата твърдѣ влияе върху дѣйствието на стомаха и чревата, за това и на неж трѣбва да се обрѣща особенно внимание. Особенно не трѣбва въ заразително врѣме всѣки часъ да се мѣнява водата и да се пие ту твърда, ту мѣка, и не е злѣ даже и най-добрата да не се пие много. Виното, бирата, ракията, коняка, кафето, чайтъ, содата, и салептъ не развалятъ редѣтъ въ стомаха и чревата, ако се пиятъ умѣренно, за това и не се забраняватъ. Само младото вино, непрѣврѣлата, мжтна и кисела бира, бозата, лугавитѣ минерални води, горчицитѣ стомашни лѣкарства съ алое (сарж-сабуръ) могатъ да бѣдѣтъ опасни по това врѣме. Ледѣтъ и прѣмногo студенитъ пития причиняватъ често катарии въ стомаха и чревата и по тоя начинъ приготвяватъ сгодна почва за холерната зараза. Сѣщото правятъ и нѣкои лѣкове, а особенно онези, които се взиматъ за очистителность и повръщане, та за това трѣбва да се избѣгватъ. Отъ ѣдене и пиене трѣбва да се пазятъ най-много лицата, които страдатъ било отъ диария, било отъ запоръ. За тѣхъ особенно е важно и онова правило, което гласи: „дрѣжъ главата си хладно, коремѣтъ топло, а краката сухо.“ Вълненитѣ пояси сѫ добри въ такива обстоятелства, и не трѣбва да се принабрѣгватъ, ако сме навикнали на тѣхъ.

„Чистотата е половина здравие“, а това правило е важно и за дадения случай. Само чрезъ чистотата на тѣлото и на всичко що е около насъ се постига правилната размѣна мѣжу продуктитѣ и нашата кръвъ, — крепн се и нормалния съставъ на нашитѣ сокове. Слѣдователно, който иска да удържи кръвта и всичкитѣ сокове на тѣлото си здрави и способни за борба съ отровитѣ отъ холерната зараза, той трѣбва да варди тѣлото си отъ всѣкакви нечистотни. Гдѣто въздухъ е разваленъ; гдѣто въ едно малко пространство дишатъ, спятъ десетина души, а може би и нѣкое животно, гдѣто облеклата сѫ набити съ отровни и смрадливи испарения отъ нашето тѣло; гдѣто въ тѣсна стая се пере, суши и окисва смрадливо и мръсно пранье, — тамъ не може да става пито дума за нормаленъ съставъ на кръвта и за здравие; тамъ вратитѣ широко сѫ отворени за холерата.

Върху нормалния съставъ на кръвта влияе твърдѣ много и истоциването на тѣлото. Който чрезъ пачина на живѣянето и работата си истоцива повече отъ своятѣ сили, отъ колкото може да навакса такива, той разваля нормалния съставъ на кръвта си, той истоцива тѣлото си, а истоцигтѣло по-лесно и по-скоро се поддава на всѣка зараза, особенно на холерната. За това винаги въ холерно врѣме трѣбва да се избѣгва силното уморяване, безсънницата, пиянството и разврата, сиречъ, всичко онова, което навѣрно истоцива тѣлото. Тукъ съвпада даже и душевното расположение на човѣка, и то има влияние върху размѣната на тѣлото, слѣдователно, и върху съставѣтъ му. Прочее, всичкитѣ душевни вълнения и безпокойства на волята трѣбва да се избѣгватъ, а най-вече страхѣтъ. Страхѣтъ отъ холерата не само че прѣчи на обстоятелството и разумното приспособление отбраната отъ холерата, не само че ни сбѣрква, та на всѣка крачка правимъ по нѣщо неумѣстно и нежелателно, но още спира и промѣнява нѣкои отправления на тѣлото, тѣй што само отъ това можемъ да се разболѣмъ. Знаино е, че човѣкъ, напр. отъ страхъ поблѣднява, трепери и т. н., и даже може да си навлече растройство и диария, че отъ въображение само може

да се поболѣе, — съ една дума, отъ душевното състояние зависятъ по нѣкога и съществениятъ измѣнения въ нашето тѣло. Истина е, че „вълцитъ най-напрѣдъ безстрашния изѣждатъ“, но и страхътъ не е добро оржие при отбрана отъ неприятли. Спокойната и великодушна натура, съ добри надежди, веселия характеръ и добрата воля помагатъ на здравнето и на отбраната отъ всѣкакви болѣсти, слѣдователно, и отъ холерата. „Отъ ядъ и гората вѣхне.“

(Слѣдва)

Учебна година	Училища		Учителскій персоналъ		Число на откълениата и на ученицитъ и ученичкитъ въ тѣхъ.		Срѣденъ курсъ		Постъпили ученици и ученички		Напустили прѣзъ годината		Явили се на испитъ		Минаватъ въ по горне отдѣление		Оставатъ въ сѣщото отдѣление		Датски училища		В С И Ч К О																											
	мжски	женски	учители	учителки	мжски	девич.	мжски	девич.	ученици	ученички	ученици	ученички	ученици	ученички	ученици	ученички	ученици	ученички	ученици	ученички																												
1887/88	3	2	—	12	10	4	3	—	184	161	345	3	2	—	117	101	218	3	2	—	114	56	170	2	1	—	61	49	110	476	367	843	93	82	176	383	286	608	326	229	556	57	56	113	2	60	61	127
1888/89	3	2	1	11	12	4	4	1	174	176	350	3	2	—	140	108	248	2	2	—	109	77	186	2	1	—	104	41	145	527	402	929	73	79	152	454	323	777	362	257	619	92	66	158	2	45	42	87
1889/90	3	2	2	12	16	5	4	1	267	203	460	3	3	—	162	133	295	3	2	—	143	92	235	2	2	—	87	61	148	640	489	1138	114	105	219	536	384	919	422	314	736	113	70	183	3	59	66	124
1891/92	4	3	2	13	20	6	4	2	231	217	448	4	3	—	2207	145	352	3	3	—	138	121	259	3	2	—	128	66	194	704	549	1253	129	123	252	575	426	1001	478	357	835	97	69	166	3	63	57	170
1892/93	5	2	3	12	27	5	5	1	250	234	484	4	3	—	1888	159	347	5	5	—	212	127	339	2	2	—	140	96	236	790	616	1406	119	96	216	671	520	1191	644	420	954	127	200	227	3	98	85	183

За Варненскитъ Основни Дѣлски Училища за прѣзъ учебнитъ 1888—89, 1889—90 до 1892—93 год.

**СПРАВНИТЕЛНА ВЪДОМОСТЪ**

**ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕНСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЪДЪ.**

**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 2580

Подписанный Д. Златевъ Помощникъ, Съдебенъ Приставъ при Варненский Окръженъ Съдъ, на II градский Участкъ, на основание чл. чл. 1004. 1021 и 1025 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявямъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ Варненский Общинский Вѣстникъ, продажбата ще се продължава 31 день, и въ десетъ дневенъ срокъ съ право 5% ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаще на Христо Павловъ отъ гр. Варна, I) Половината часть отъ къщата въ гр. Варна IV участкъ подъ № 387 цѣлата състои отъ двѣ стаи само постройката, между съседи Маринъ Христовъ, Мехмедъ Дорекаевъ и отъ двѣтъ страни пѣтъ, съставена отъ простъ дървенъ материалъ покривъ керемиденъ, първоначалната цѣна 250 лева.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искать на Никола Генчовъ жителъ отъ Варна по изпълнителный листъ № 710 отъ 20 Май 1893 год. на III Варнен. Мироний съдъ състоящъ се отъ 106 лева 50 ст. дългъ по изпълнението 10 лева и др..

Наддаванетоъ ще почне отъ оценката.

Интересующитъ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ, въ канцеларията ми.

Гр. Варна 4-й Септемврий 1893 год.

(3—2) П. Съдебенъ Приставъ: Д. Златевъ.

**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 2667

Подписанный Д. Златевъ Помощ. Съдебенъ Приставъ при Варненский Окръженъ Съдъ, на II Градский участкъ, на основание чл. чл. 904—950 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявямъ, че слѣдъ едно-кратното публикуване настоящето ми въ Варненский Общинский Вѣстникъ, на 23 текущій мѣсець, часа по 9 сутрента прѣдъ Хотелъ Орѣлъ ще продавамъ слѣдующитъ движими имущества, принадлежащи на Евачо Кацовъ жителъ отъ Гр. Варна, а тѣ сж: I) 21 мѣтръ 75 сантимѣтра кафениянъ казмиръ двоенъ, първоначална цѣна по 6 лева мѣтрото; II) 16 м. 40 с. м. черно кафенияно фризе по 7 лева мѣтрото; III) 19 м. 65 с. м. кафениянъ казмиръ, по 6 лева мѣтрото; IV) 14 мѣтра казмиръ фризе Сиво-кафениянъ по 7 лева мѣтрото; V) 12 м. 60 с. м. черно дебело фасоне по 8 лева мѣтрото; VI) 3 мѣтра 15 с. м. казмиръ на прѣчки сивкавъ, по 6 лева мѣтрото; VII) 20 м. 45 с. м. пепелявъ докъ, по 60 ст. мѣтрото; VIII) Еденъ костюмъ дрѣхи отъ сивъ казмиръ за 40 лева. IX) 7 панталони шаечени разни цѣвтове по 7 лева еднитъ; X) 4 сжцо казмирени по 8 лева; и XI) 2 сжцо отъ европейски шаекъ по 7 лева.

Тѣзи имущества ще се продадѣтъ за удовлетворение искать на Кр. Дончевъ и Кр. Мирский повѣрен. на Л. Блумбергъ по изпълнителный листъ № 1351 отъ 20 Септемврий т. г. на III Варнен. Мироний съдъ състоящъ се отъ остатъкъ на дългътъ му 362 лева и по другъ испл. Листъ № 2352 около 482 лева 50 ст. дългъ и лихви.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитъ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ, въ канцеларията ми

Гр. Варна, 15-й Октомврий 1893 г.

П. Съдебенъ Приставъ: Д. Златевъ.